

De man met de baard

Haar en haargroei heeft de mensen reeds eeuwen beziggehouden. Haarmodes en mensen die zich met kappen van het haar bezig hebben gehouden zijn al heel oud. Haar groeit biologisch gezien bijna overal op ons lichaam. Slechts een paar plaatsen van ons lichaam zijn zonder haargroei, zoals onze handpalmen, de voetzolen, de lippen en de toppen van onze vingers en tenen. Haargroei hoort bij de huid en heeft een duidelijke functie(s). Haargroei heeft te maken met de hormonen- huishouding en is ongelijk verdeeld. De één heeft meer haargroei dan de ander.

Functies van het haar zijn o.a. als buffer (stootkussen) te fungeren, als isolatie, als ventilatie, etc..

Haardrachten zijn in het verleden verboden geweest van maatschappelijke veranderingen. In de Bijbel geeft het hoofdhaar de plaats aan waar de levenskracht zetelt. Bij ontgroeningen wordt men geheel kaalgeschoren, om daarna opnieuw te kunnen beginnen. De demonische krachten en machten zouden bij het afscheren verwijderd worden. Slaven schoor men kaal als teken van onderhorigheid. Diogenes zag ooit in zijn leven een man die zijn baard had afgeschoren. Hij vroeg de man heel verontwaardigd: “Verwijt u de natuur dat ze u tot man heeft gemaakt, en niet tot vrouw?” Wat is er in de wereld bij de mensen mannelijker dan de baard en de snor?

Het Hebreeuwse woord Zaqan = baard (uitdrukking van de mannelijke kracht) geeft hoogachting te kennen, aanzien, identificatie van de leeftijd en is een 'ereteken'.

Zaqan = oudste, waardigheidsbekleder.

Slaven mochten oudtijds geen baard dragen en deswege is de baard een teken van de 'Vrijheid'.

De baard werd altijd goed verzorgd.

Psalm 133:2 *Het is, gelijk de kostelijke olie op het hoofd, nederdalende op den baard, den baard van Aäron, die nederdaalt tot op den zoom zijner klederen.*

Jesaja 15:2 *Hij gaat op naar Baith en Dibon, [en] [naar] Bamoeth, om te wenen; over Nebo en over Medeba zal Moab huilen; op al hun hoofden is kaalheid, aller baard is afgesneden.*

Jeremia 41:5 *Zo kwamen er lieden van Sichem, van Silo, en van Samaria, tachtig man, hebbende den baard afgeschoren, en de klederen gescheurd ....*

Leviticus 19:27 *Gij zult de hoeken uws hoofds niet rond afscheren; ook zult gij de hoeken uws baards niet verderen.*

Overal in het Oosten gold de baard als heiligdom.

2 Samuël 20:9 *En Joab zeide tot Amasa: Is het wel met u, mijn broeder? En Joab vatte met de rechterhand den baard van Amasa, om hem te kussen. Zie ook Daniël 2:46.*

De baard werd slechts geschoren bij zeer grote rouw. Daniël 10:3.

De baard is expressie (uitdrukking) van het man-principe, de vrijheid. Want een man zonder baard geeft uitdrukking aan het vrouw-principe, (emanciperen = gelijkstellen) en is slaaf en doet mee aan die emancipatie waar wij in de

Reformatorische kringen op tegen zijn. Het man zijn is vooral kenbaar via de haargroei.

Romeinse, Griekse en Egyptische culturen droegen wisselend een baard, dan eens wel, dan eens niet. Alhoewel dit patriarchale culturen waren toonden zij zich soms met de 'zwakste' zijde van het 'vrouw' zijn. In sommige christelijke kerken is het anti-baard soms stringent (bondig, krachtig, nadrukkelijk) doorgevoerd en mag men geen lid worden en niet trouwen in de kerk wanneer men een snor en een baard heeft.

Had Jesjoea (Jezus) geen baard? (Jesaja 50:6)

God heeft de man zo geschapen, dat de 'baard' zich in de puberteit begint te ontwikkelen onder de invloed van testosteron, dat is 'testikels, geslachtsorganen. De baard is dus een secundair, of tweede geslachtskenmerk. Door de baard af te scheren vervalt dit kenmerk, dat is gelijkshakeling met de 'vrouw'.

Het synodebesluit der Ger.Gem. in Ned. inzake de baard

In de Hervormde Kerkbode 1-9-1995 citeert ds.Kort instemmend uit de Wachter Sions aangaande de baard en de snor.

Op de Synodevergadering der Ger.Gem.in Ned. van één der classis is vastgesteld dat men er op toe moet zien dat er geen attestaties van leden mogen worden aanvaard die zich NIET overeenkomstig Gods Woord en de eenvoudigheid der gemeenten gedragen, n.l. *het dragen van kort haar bij vrouwen, en snorren en baarden bij mannen, ... om alzo de verregaande wereldgelijkvormigheid tegen te gaan.*

Men zegt verder: “Van het dragen van een snor of baard door een man kan niet gezegd worden dat zulks in Gods Woord direct verboden wordt”.

Bogerman

Men ziet de snor en de baard als tekenen van verregaande wereldgelijkvormigheid, dat is nog al wat.

Doordat de nozems en anarchisten middels hun wilde haren uitdrukking wilden geven aan hun revolutionaire denkbeelden, is er bij de Gereformeerde Gezindte een soort antipathie ontstaan tegen alles wat bij de man langharig is. De vraag kan in deze gesteld worden of het misbruik van een zaak het juiste gebruik zou verbieden?

Verder ziet de Ger.Gezindte de baard en snor als modeverschijnsel. Men zegt dat juist in ónze tijd er geen baard of snor mag worden gedragen, daar dit niet bij de eenvoud zou passen.

Om inhoudelijk op dit Synodebesluit in te gaan dienen wij vooraf de H.Schrift te raadplegen betreffende de baard en de snor, en tevens de geschiedenis van Israël te bezien hoe zulks functioneerde.

In het Hebreeuws heet de baard zaqan, en geeft uitdrukking van de mannelijke kracht, geeft hoogachting, aanzien, identificatie van leeftijd, en is een ereteken.

Zaqa betekent "Oudste, waardigheidsbekleder".

De baard af te snijden gold als een zeer grote verachting, men leze Jes.50:6,7,20 2Sam.10:4 Neh,13:25.

Bij misdadigers werd de baard afgeschoren. Slaven mochten geen baard dragen. De baard is alzo een symbool of teken van vrijheid.

De baard werd altijd goed verzorgd, Ps.133:2 Dan.10:3, en slechts geschoren bij grote rouw, Jes.15:2 Ger.41:5. Volgens Leviticus 19:27

Calvijn

Servet

en 21:5 mogen de hoeken van de baard (in feite de hele baard) niet worden afgeschoren.

Een baard zoals deze bij de mens wordt aangetroffen, komt weinig onder de dieren voor. Een geit heeft wel een sik (schapen niet). De mens is beelddrager van de Schepper, en daarvan is uitwendig de baard een zéér essentieel onderdeel.

Wij betreuren het Synodebesluit dan ook ten zeerste, gezien het feit dat de synode enerzijds erkent dat de baard en snor in Gods Woord niet direct verboden wordt (in tegendeel wordt het juist geboden).

De synode meent wel het verbod op baard en snor in-direct in Gods Woord te lezen, als zijnde tekens van verregaande wereld-gelijkvormigheid vanuit een modeverschijnsel.

Wij ontkomen hierbij niet om enige vragen te stellen aan de leden der synode der Gereformeerde Gemeenten in Nederland, n.l.:

Zou de Schepper Zich hebben vergist door aan de man een baard

en snor te geven?

Kan iets wat in Gods Woord als een gebod gegeven is, tegelijkertijd een modegril zijn? Hoe is het

gekomen dat mannen zich gingen scheren, en met welk doel? Lees eens de geliefde kanttekenaars bij de Openbaring 17:5, betreffende het woord "verborgenheid", waar men schrijft dat het de paus met zijn geschorenen betreft. De kanttekenaars bezigen dit in negatieve zin.

De baard is een scheppingsgave aan de man, een natuur-gegeven. Scheren en couperen is iets tegennatuurlijks. Het moet dus aangemerkt worden als iets vergezochts wanneer men dit om

enigerlei reden gaat verbieden. Een man die baard of snor laat staan eerbiedigt de Schepper en Diens orde, maar kan daardoor dan geen lid meer worden in de Ger. Gezindte. Dat is belachelijk.

Op z'n zachtst uitgedrukt is dit Roomser dan Rooms, en volgt men de Paus en zijn geschorenen na. In de Openbaring kan men lezen dat men niet kan kopen of verkopen als men het teken van het Beest niet heeft.

Op gelijke wijze kan men nu zeggen dat men geen lid kan worden in de Gereformeerde Gezindte als men Gode meer gehoorzaamt dan de mensen, n.l. als men een baard en snor heeft.

Zou de Messias, die een baard droeg op aarde, bij Zijn wederkomst de baard in de Hemelse gewesten hebben laten afknippen, om alzo een goede indruk te maken bij de Gereformeerde Gezindte?

Nee, in Hand.1 staat dat Hij alzo zal terugkeren gelijk Hij opgevaren is. Dat is mét baard en snor.

Waarom droegen de meeste Reformatoren wél baard en snor ?

In Marcus 7 houden de Farizeeën en al de Joden de inzetting der ouden. Dit doet de Ger.Gezindte zelfs niet eens, want onze veel geprezen oudvaders droegen baarden en snorren, en zelfs mooie pruiken en lang haar. De Ger.Gezindte heeft zélf een nieuwe inzetting gemaakt, n.l. géén baard en snor.

Mozes zei: Gij zult Uw baard niet verderven. Leviticus 21:5.

De Ger.Gezindte zegt: Gij moogt in het geheel geen baard en snor dragen.

(Brief aan de broeders der Gereformeerde Gemeenten in Nederland) Lieve mensen, hierdoor maakt U Gods Woord krachteloos n.l. door Uw inzetting, zoals in Mark.7:7-13 staat.

John Knox

Ik zou U dan ook ten zeerste verzoeken eens ernstig Uw hoofden te buigen over Gods Woord, en niet een abstract standpunt in te nemen.

Laat in ieder geval ruimte open voor hen die naar hun geweten op grond van de H.Schrift wel een baard en snor laten staan. Beschouw dezulken toch niet als extremen, noch als verregaande verwereldlijkten. U maakt zich ongeloofwaardig door zulke standpunten in te

nemen.

Het is zeer te waarderen dat U de eenvoudigheid betracht in Uw gemeenten, maar dan wél op de juiste Gode welbehaaglijke wijze. Samuel zei tegen Saul dat gehoorzamen beter is dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen. Wederstreven is afgoderij en beeldendienst. Wederstreven = tegen de scheppingsorde ingaan o.a. de baard. Wacht U voor deze vorm van beeldendienst.

Wij mogen toch geen besluiten maken, noch in deze blijven volharden, wanneer overduidelijk blijkt dat zulks op grond van Gods Woord onhoudbaar is, en wij onnodig vele gewetens bezwaren die overeenkomstig de Scheppingsorde willen leven.

Begrijpelijk dat daar, waar de secularisering voortgegaan is, en men van een eerder modeverschijnsel (het afscheren van de baard, dat is verwijving) een algemeen geldend principe heeft gemaakt, of tot traditie gemaakt heeft, ... het extremistisch klinkt wanneer anderen hun stem verheffen en terugroepen tot de oude paden.

Ik zou het respecteren en onderschrijven wanneer U een synodebesluit zou uitvaardigen aangaande een verbod op b.v. roken, alcohol, woeker, etc. U weet dat deze zaken niet mogen en niet tot Gods eer gedaan kunnen worden. Maar ... niemand durft in deze de eerste steen op te nemen, daar allen zich schuldig gevoelen.

Wanneer de Romeinen nu eens hun vrouwen de wenkbrauwen lieten afscheren, en Rome dat voorbeeld navolde, en ook onze

vrouwen zulks al een eeuw navolgden. Iedere vrouw die wél wenkbrauwen zou laten staan ... zou toch wel opvallen, niet waar? Het zou toch extreem zijn om dan maar een synodebesluit te maken waarin staat dat er geen vrouwen die hun wenkbrauwen laten staan lidmaat mogen worden.

Broeders, het is uit liefde, ik roep U toe: Zet de oude palen niet terug. Dit is de weg, geschreven in het Woord én in Uw lichaam, dat de man een baard zou dragen! Verwacht U de Messias zónder baard? Als Hij nu eens mét baard en snor terugkeert .... wat dan? Hem zij de lof, de eer en de aanbidding. Hij komt, en naar ik hoop en geloof, zéér spoedig! Waakt en bidt, en vergeet de oliekruijkes niet, opdat gij in moogt gaan in de Bruiloftszaal.

De Uwe in zijn Meester Jesjoea
P.F.v.d.Meer
Harskamperweg 5
3774 JN Kootwijkerbroek
0342 44 1992

Bullinger

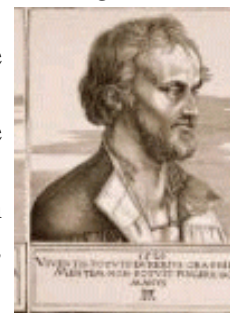
Zwarte "ambtsklederen"

Waar komen de zwarte kleren, en de zwarte ambtsklederen vandaan?

Zwart, duister, komt van het Hebreeuwse "Kamar".

Van dit grondwoord zijn de woorden "Kimriyr, Kymry, Khumri, Cymri, Cimmeroi, Kymro", etc-, afgeleid.

Vroeger heette de Zwarte Zee, de Cimmerische zee. (De Kimbren waren Israëlieten.)

Melancthon

In 2Kon.23:5 Hos.10:5 Zef.1:4 lezen wij van de Chemarim, welke Josia afschafte, dat men niet meer reukoffer bracht aan Baäl, aan de Zon, Maan en planeten.

De naam chemarim is gebruikt voor de priesters die de afgoden dienden. Chemar is afgeleid van kamar, dat is "zwart-zijn", verhit en of geschroeid als een oven, roetachtig.

De Chemarim dat waren de zwarte priesters, de priesters van de "zwarte kunst", maar ook die in zwarte kledij liepen.

Strongs Concordance bij Kamar, 3649 = an ascetic, een afgoden priester.

Rabbi D. Kimchi zei dat dit priesters waren die niet in het traditionele wit, maar in het zwart gekleed waren!

Zij offerden en rookten aan het Melecheth des hemels, en kleeadden zich in de kleur van het verbrande, roet n.l. zwart.

Onze Meester heeft Zich nimmer in zwarte kledij vertoond, maar Zijn "dienaren"(?) ziet men altoos in zwarte "ambtsklederen" rondwandelen.

De orthodoxe Joden in de synagoge hebben deze zwarte ambtskleding van de Chemarim overgenomen, en heden ten dage kan men hen nog steeds als "zwarte ....." zien lopen door Jeruzalem en andere plaatsen in deze wereld.

De R.K.Kerk heeft van hen de zwarte ambtskleding overgenomen, en de Reformatie tot heden heeft daarin géén verandering gebracht. Nee, men gaat er prat op dat dít zo moet!

Dat men in feite in afgoden gewijde zwarte klederen rondloopt, schijnt niet tot hen door te dringen.

De eerste christenen wisten wel beter. Zij kleeadden zich in wit, en hun rouwkleur was eveneens wit!

Wit is symbool van reinheid!

Zwart is symbool van de zonde, de vuilheid!

Kleuren in de Bijbel

Licht (wit) is de moeder der kleuren.

Licht brengt de kleuren tot leven; duisternis laat de kleuren in de dood.

Licht is stralingsenergie; straling heeft golven, en de lengte van deze golven varieert.

Kleuren zijn met de ganse schepping intens verweven.

Zonder kleuren zou ons leven een somber en saai bestaan zijn.

Wit licht is een samenbundeling van licht met een aantal kleuren, en wanneer men het op een prisma laat schijnen breekt dit licht uiteen in de 7 kleuren van de Regenboog, de iris.

Rood heeft 700nanometer, Oranje 600, geel 566, groen 495, blauw 436, indigo 380, violet 336.

Newton ontdekte dat het licht niet homogeen is, maar dat het een reeks van lichtsoorten is, welke wij waarnemen als kleuren.

Licht is energie, en ons zintuig kan dat vertalen in kleuren.

Kleuren hebben grote invloed op ons gevoelsleven, en ieder mens reageert weer anders op kleuren dan de ander.

Zwart is in feite geen kleur en treedt altijd op de achtergrond, terwijl Wit naar voren treedt.

Zwart-wit / wit-zwart

Zonlicht is hoofdzakelijk groen, en planten maken hiervan gebruik. De plant zet het zonlicht om in elektrische energie, en zet het weer om in de vaste stof. Zodra de elektrische energie is ontstaan gebruikt de plant de + en de - om allerlei chemische reacties uitte voeren, en daardoor ontstaat o.a. zuurstof.

Wij hebben dus de zo nodige zuurstof voor ons lichaam te danken aan de kleur groen van het zonlicht!

Dit werd door de ouden gezien als de zon-intelligentie, met een getalswaarde van 111.

Ook Luther beoefende deze Gematria en Mathematica, met zijn vriend Michael Stifel (1487-1567) In 1544 gaf deze een boek uit ... de Aritmetica integra, met een voorrede van Melancton. Hij ontrafelde het getal 666. Ook Luther schreef anoniem een boek over getallen en profetische voorspellingen in 1532.

Zwarte magie?

De zon met haar onzichtbare infraroodstralen zijn als pijlen die de richting aangeven waarin het energietransport vanuit de Cosmos naar de aarde plaatsvindt en aldaar een biologische transformatie in het werk stelt. In het Barneveldse wapen is zulks zeer goed vertolkt en afgebeeld.

Als de zon zwart zou worden sterft alle leven op aarde!

Feitelijke aanduidingen voor kleuren kent het Hebreeuws niet.

Zwart = sihor = roetkleurig, duisternis

wit = laban = melkkleurig

rood = adam = aardkleurig

geelgroen = jaraq = plantkleurig

vaal = soreq = druifkleurig

Ook aan de dierenwereld werden kleuren ontleend:

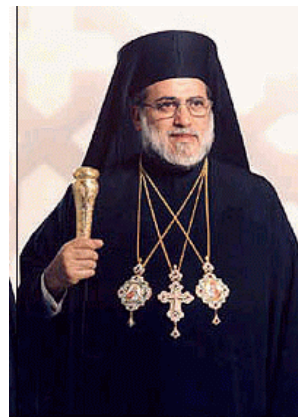
fel scharlakenrood, van to la-at, van de kermes-luis

donker purperrood, argaman, en purperpaars, tkelet, van de purper slak.

Rood, wit en blauw waren de hoofdkleuren van de Tabernakel.

Wit .. de Oude van Dagen = onschuld, Dan.7:9 en de Priesterkleding, reinheid, en Christus Math.17:2 Openb.1:14.

Voor zwart heeft het Hebreeuws verschillende uitdrukkingen, die met zwart, donker grijs, of met droevig, of treurig vertaald kunnen worden.

His Beatitude, Patriarch PETROS VI
Pope and Patriarch of Alexandria
and All Africa

Was Jesjoea ook zo gekleed?

Het zwart der wolken, 2Sam.22:12, 1Kon.18:45, Jer.4:28

het Hebreeuwse woord hiervoor = Kawdar, Strongs 6937, dat betekent ... to be ashy, mourn. grijzig, treurig.

Het zwart van het gelaat, Hoogl.1:5, Strongs 7835, Shachar, dat is ... dark, donker.

Het zwart der ziekte, Job 30:28, ... door ellende, Kl.1.4:8, en het zwart van zon en maan, Joel.2:10,3:15.

Als kleur is het blach, sokhehreth, Strongs 5508, blacktile.

In figuurlijke zin is er de zwarte kunst, de zwarte oordelen, Open.6:5 en het zwarte paard = hongersnood, Strongs 7838 sachar, en zwarte rouw, Openb.6:12

En nú komt eigenlijk het grote knelpunt wat in de zogenaamd "zwaardere kringen" geldt als zijnde hét kenteken van genade .... in gelaat, praat en gewaad, met name het zwarte gewaad!

Men baseert dit op de navolgende Schriftplaatsen:

Ps.38:7 Ik ga de ganse dag in het zwart

Ps.42:10 en 43:2 waarom ga ik in het zwart

Jer.8:21 Ik ga in het zwart

Jer.14:2 zij zijn in het zwart gekleed

Mal.3:14. in het zwart gaan

Wij mogen echter kleding en kleur niet laten dienen om het kenmerkend onderscheid tussen gelovigen en ongelovigen aan te duiden. Juist de grootste huichelaars zijn ware meesters om d.m.v. uitwendige zaken de oprechte christenen te overtroeven.

In het R.D.15-12-95 schreef dhr.G.Roos:

“Traditie is niet waardeloos. Dat het nergens uit Gods Woord is af te leiden dat een predikant en een kerkenraad een zwart kostuum moet dragen. Bij de priesters en Levieten overheerste wit. Toch is zwart bij ons gebruikelijk”.

Tot mijn grote verbazing tijdens het opmaken van deze brochure, kon ik nergens in de grondtaal terugvinden dat de vertalers terecht het woord zwart hadden vertaald. Integendeel, in voornoemde vijf schriftplaatsen staat iets geheel anders!

Het Hebreeuwse woord kawdar, Strong's 6937= to be ashy, mourn, (treuren) en Kedoranneeth, 6941 = mournfully ..... mag men niet door zwart vertalen! Luther heeft het er in dezen beter afgebracht dan de Statenvertalers; hij vertaald als volgt:

Ps.42:10 en 43:2 Waarom moet ik zo treurig (in het zwart) gaan ?

Jer.8:21 Het jammert (zwart) mij zeer

Jer.14:2 Het staat beklaglijk (zwart) op het land

Mal.3:14 Wat baat het dat wij een streng (zwart) leven leiden

Ps.38:7 De gehele dag ga ik treurig (in het zwart).

The Holy Name Bible heeft:

Ps.38:6 I go *mourning* all the day long.

Ps.42:10 Why go I *mourning* because of the oppressions

Ps.43:2 idem

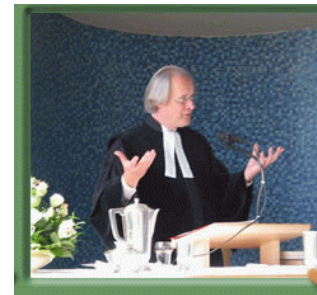
Jer.8:21 I am *grieved* (*rouw*)

14:2 they are *black* unto the ground

Mal.3:14 that we have walked *mournfully*.

Het in-het-zwart-gekleed-gaan als devotie en uitwerking van genade heeft dus beslist géén Bijbelse fundatie!

Zwart is de kleur van de Boze, de Satan en Lilith, het nachtspook, maar is beslist niet een uiting van godzalig leven.

Den Dominé in vol ornaat

Orthodoxe joden

Jozef in de veelvorige rok zou niet in tel zijn vandaag de dag.

Zwart als rouwkleur was wel in gebruik bij de oude volkeren, maar ..... de eerste Christenen rouwde in het wit!

Zwart is de kleur waarin de Edomieten zich gaarne in de synagogen vertonen, en hiermee zijn zij, en werden zij geïdentificeerd als zijnde het zaad van de slang, van de Boze, de Moordenaar van den Beginne.

De kinderen des Lichts moeten getuigenis geven van het licht, en het licht is wit, en bevat álle kleuren!

Het licht schijnt in de duisternis (=zwart) en de duisternis heeft dit licht niet begrepen (kunnen uitblussen). Johannes 1:12.

Zalving en de baard

De zalving van de koning, hogepriester of profeet ging gepaard met olie van reukwerk (etherische olie), hetwelk wijst naar de zalving met de heilige Geest.

De reukolie heeft vluchtige bestanddelen die wij niet zien, maar die wij wel aan de manifestaties waarnemen kunnen. Jesjoea is gezalft, Jesaja 61:1, Lucas 4:18. De koning, de hogepriester en de profeet werden gezalft ter inwijding, ter ontvangst van de heilige Geest, waarvan de zalfolie type is. Eerst wordt het hoofd gezalft, waarna de olie afdruipt tot naar de benedenste delen van de zomen van het kledingstuk. In het hoofd zetelt het denken, waardoor het spreken tot stand komt. De Nazireeërs droegen lang haar, waarin -als in het verborgen- bij Simson zijn kracht school. Wijst de baard soms op de kracht van het gesproken woord? Een profeet, oudste of gezagdrager moet deswege altijd een baard hebben. De baard behoort bij het hoofd, en Jesjoea is het Hoofd der Gemeente. De gemeente bestaat uit vele leden, zo ook de baard, die vele haren telt, als ook het hoofdhaar. Door de zalfolie worden ze samengebundeld

Mannenkleding en vrouwenkleding

In vroeger dagen was er nagenoeg geen verschil tussen de kleding van de man en de vrouw.

Jahweh toog Adam en Eva beide rokken van vellen aan.

Jozef droeg een veelvorige rok, gen.37:3

Alle priesters droegen rokken, ex.28:40

Samuel droeg rokken, 1Sam.2:19, en ook Jesjoea (Jezus) droeg een rok zonder naad..

Lees verder Jes.22:21, Math.10:10, Mark.6:9

Rok in het Hebreeuws is Carbal, Strongs 5612 = coat,cloak en 3801= kuttonoth = to cover, bedekken.

De enige plaats in de Schrift waar het woord "broek" voorkomt is Dan.3:21, waar staat dat de drie jongelingen voordat zij in de vurige oven werden geworpen, gebonden werden in hun mantels (opperkleed of rok) en in hun broeken, hoeden, enz-.

Er staat pattysh, Strongs 6361 = a gown, hose, wat op een onderbroek zal wijzen. Waarom zou een man wél een broek mogen dragen, en een vrouw niet? Is het om dezelfde oorzaak dat een vrouw niet zou mogen roken, en een man wel?

Het onder- en opperkleed zag er oudtijds bij mannen en vrouwen nagenoeg gelijk uit! Hierin zit het wezenlijke verschil en verbod niet.

De Schotse rok is niet zo heel erg kuis als het lijkt

De klederen van de man waren algemeen wel wat korter dan van de vrouw, en de vrouw had meer versieringen.

Iemand die alleen maar een onderkleed aanhad gold als "naakt", zoals arme bedelaars die geen opperkleed konden kopen.

Klederdrachten

Tijdens het werken legden de mannen het opperkleed dikwijls af, en bij het gaan slapen gebruikte men het opperkleed als deken. Er gelden bij het te pand nemen van het opperkleed dan ook strenge regels, Ex.22:25.

De mantel of opperkleed heette simla, of Grieks himation, of Latijn toga. Waarin zit nu het wezenlijke verschil tussen mannenkleed en vrouwenkleed? Om dat te begrijpen moeten wij weten dat er een nauwe relatie bestaat tussen iemands kleed en de persoon zelf; beroofde men iemand van zijn of haar kleed, dan beroofde men hem of haar van de persoonlijkheid.

Door het kleed van een ander te gaan dragen werd een ambt, gaven of eigenschappen van die persoon overgedragen, zoals blijkt uit Num.20:28, 2Kon.2:13, Judas vrs 13.

Op gelijke wijze wordt vermaand de Nieuwe Mens aan te doen, gelijk als men een kleed aandoet, d.w.z. de ambten, gaven en eigenschappen van Jesjoea deelachtig worden, Rom,13:14.

Schokland

Zo zou de vrouw, door het aantrekken van het kleed der man diens specifieke gaven, ambten en kwaliteiten in willen treden, en dát is verboden! Wij zijn het er mee eens dat de broeken, en vooral de strakke broeken en "leggings" een vrouw niet staan, maar dan óók niet voor de man! Dan moet de man ook zijn broekie weer uitdoen, en een kleed of rok aantrekken! Tradities volgen en anderen veroordelen op onwezenlijke gronden, ja met een beroep op Bijbelteksten die iets heel anders bedoelen, is niet waarachtig!

Wat moeten we aan met onderstaande tekst?

Deuteronomium 22:5 ¶ Het kleed eens mans zal niet zijn aan een vrouw, en een man zal geen vrouwenkleed aantrekken; want al wie zulks doet, is den HEERE, uw God, een gruwel.

De kanttekening van de SV schrijft dat het om het tuig of gereedschap van de man gaat, zoals in Leviticus 15:4. Het **tuig** eens man zal niet aan ene vrouw zijn. In Deut.22 staat eveneens dat men zich niet mag kleden met klederen die van tweeërlei stof zijn gemaakt. Dit laatste heeft op de meeste christenen wellicht weinig of geen indruk gemaakt. Men bekommert zich slechts over

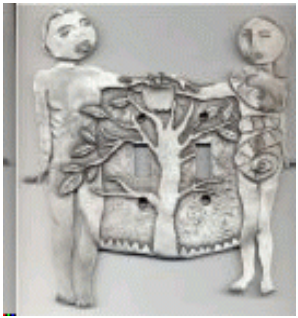

de mannen- en vrouwenkleren, dan wel of een vrouw een broek mag dragen. Kleren die van tweeërlei stof zijn gemaakt, daar maakt men geen probleem van. Echter, het is nog niet zo heel lang geleden dat de mannen hun lange rokken uittogen en een kuitbroek aantrokken! In het oude Israël was het verschil tussen mannen- en vrouwenkleding lang niet altijd duidelijk. Het verschil zat meer in de sluier die eigen was aan de vrouw, en in het tuig dat eigen was aan de

man. De man was herkenbaar aan zijn baard, de vrouw aan haar sluier. Men kan maar heel moeilijk van een bepaald kledingstuk zeggen: Dit is mannelijk, en dát is vrouwelijk. Hiermee komen wij een heel stuk dichterbij de bedoeling van bovengenoemde tekst. Daarin wordt bedoeld dat een vrouw via haar kleding geen poging mag doen om identiek te zijn aan de man, nl in erotische zin. De man zal tegen zijn boze lusten een "nee" moeten zeggen om zich via vrouwelijke onderkleding "vrouwelijk" te voelen. Een vrouw zal via onderkleding van een man zich niet "mannelijk" mogen voelen. Het Hebreeuwse hayah en simlah wijst op het benedenste bedeksel van de vrouw, dus de onderbroek. Een vrouw zal niet haar existentie (bestaan) zoeken in dát was specifiek de man toebehoort. Het kleed eens mans, in het Hebreeuws staat er k:li Geber. Het Hebreeuwse woord voor man is "ish", en vrouw is "isha".

Maar nu wordt hier niet het ish gebruikt, maar “gabar”, dat betekent “sterk-zijn”. Het wijst naar de potentie en kracht van de man, de gever van het zaad (sperma). Geber lijkt wel wat op ons woord “geven”. Er staat in Spreuken 30:19 het volgende, wat duidelijk wijst op de zaadgever, de man. “De weg van een man (geber) bij ene maagd”.

Een k:li is een tuig, een soort lendengordel van de (krijgs-)man, een leren gordel waarmee zijn testikels worden beschermd. De man in Israël moest zorgen voor de procreatie, de voortplanting, om het volk in stand te houden, bestemt voor het Koninkrijk van Jahweh. Welnu, de lendengordel van de man, die mocht een vrouw niet dragen, om zich daarmee mannelijk te voelen, of zich tot masturbatie te bewegen. Zo mag ook de man geen vrouwenlipje dragen om diezelfde reden. Uitwendig maakte Jahweh er niet zo'n punt van welke kleren Adam en Eva zouden dragen. Hij gaf hen beiden identieke rokken van vellen.

Adam en Eva zelf hielden hun eerste bedekking heel schamel, van vijgenbladeren. Jahweh verrijkte hen met rokken van vellen. Het was Elohims liefde die ons mensen kleepte en onze naaktheid bedekte voor de buitenwereld. Het kleed wijst op ons herstel, wat een grote zegen is, waarvan wij geen afgod mogen maken (denk aan mode). Ons kleed, onze kleding is immers een reiskleed, dat we nodig hebben op onze levensreis, op de weg naar

het nieuwe en herstelde Koninkrijk van Jahweh. De wereldse mensen hebben Jesjoea van Zijn klederen beroofd, hem te schande gezet, vernederd. Hij is echter uitermate verhoogd door Zijn hemelse Vader. Dit, opdat ook wij niet ontkleed, maar overkleed zouden worden, 2Cor.5:4, opdat het sterfelijke van het leven verslonden worde.

Hieronder een citaat uit G.Arnold "De eerste Christenen" deel 2,p.135.

“Om die oorzaak stonden zy ook geen zwarte óf anderen rouw-kleederen toe, dewyl men om Christenen niet most treuren: Men most geen zwarte kleederen aantrekken, dewyl de overleedenen witte aangetrokken hadden; want dit was een Heydensche wyze, welke de waare Christenen niet, maar wel de geveynsden en godeloozen naavolgen konden, die óf geen, óf zeer slechte óf twyfelachtige hoope van hunne eygene zaligheid, en die hunner naabestaande hadden. Veelmin besteedden zij een geheel rouwjaar daartoe: want zij wisten van alle zodaanige tekens van ongeloof en twyfel niet; maar alle deeze gewoonten sloopen allengskens onder de vervallene Christenen uyt het Heydendom in. Zulks dat het in ‘t vervolg van tyd is, dat men eenige blyken van rouw te dragen in zwarte kleederen en van het rouwjaar vindt; maar by de eerste Christenen is niets zulks te zien”.

Zwart is symbool van de zonde, de vuilheid!

Wit is symbool van reinheid!

Men lette vooral op onderstaande tekst uit: Prediker 9:8

Laat uw klederen te allen tijd wit zijn, en laat op uw hoofd geen olie ontbreken.